

Ook in oktober was er weer zo'n Jota. Een Jota begint met de voorbereidingen: wat voor een stations, welke antennes, amateur tv erbij of een telex. Voor de scoutinggroep: de ploegen, koffie en eten, de ruimte en meehelpen bij de onvermijdelijke vossenjacht.

Ook de soldeerprojecten moeten worden voorbereid, tenslotte een vossenjachtontvanger die zelf in elkaar is gezet, ook dat is leuk. En dan de vos vinden. Tijdens een jacht bij een groep in de Uithof was er een meisje die op de 'basis' bleef. Ze was enorm druk, maar stal de harten van de amateurs. Zij móest winnen en met het uitzetten van de vos op bepaalde tijden en wat voorkennis lukte het haar ook. We hebben zelden iemand zo blij gezien. En wie herinnert zich PA0ANI/J niet, JOTA bij de zeeverkennergroep Mac Donald op een schitterende locatie bij de Bosjes van Pex in Den Haag. Het station werd verrijkt met een beam van Henk, PA0ANI. Dit leverde altijd goede resultaten op. Op een van deze Jota's werd het lumineuze idee geopperd om een eindtrap te gaan gebruiken, er werd een exemplaar van 2,5 kw ingevlogen vanuit Wassenaar.

Gelukkig was de Bloemenbuurt gewaarschuwd dat de tv verstoord kon worden. Na aansluiten en testen hoorden we Vaticaanstad uit de speakers komen. "Die is voor mij!" zei de aanstormende Henk, ANI. En bij het aanroepen raakte zijn lip de metalen rand van de mike. Volgens de anderen liep hij de rest van de Jota met een neonglimlach om zijn mond. De eindtrap werd afgekoppeld en het station ging barefoots verder. Een wijze les in mantelstromen. De beam kwam later toch op het huis van zijn eigenaar.

DE MUURKRANT

Er werden meer lessen geleerd, de 70 cm antenne voor ATV nooit op dezelfde rotor zetten met de 2 meter spraakantenne. Genoeg ferrietkernen meenemen.

En dan hadden we de telex, met ouderwetse machines, convertors en nog meer. Bij de Zeeverkenners werd dit verzorgd door Ron, PE0RFN. Het station runde op inspiratie en bier. Maar de verbindingen slaagden dankzij een aantal stations in de buurt die ook QRV waren. Dankzij de telex raakten twee scouts van verschillende groepen ook nog verliefd op elkaar. In het verleden werd de telex ook verzorgd door Nico PA3AJA, Hans PA0JBB en

later nog de Muurkrant crew. Ook twee telexen in een local loop in verschillende ruimten waren een succes, Feesboek, maar dan mechanisch.

Nog steeds wordt de Jota georganiseerd. Samen met Joti, de versie voor Internet. Eerst was men daar huiverig over, men zag al de gamende scouts komen. Maar de amateurs omarmden Internet en integreerden het in de hobby. En de telefoons deden de rest.

Geen scout valt van de stoel voor een beeldscherm en ze worden vaak meer gecharmeerd van een lullig soldeerprojectje. Maar dankzij de SDR komen ze erachter dat je met je computer over de banden kan draaien zonder dure kast.

Er wordt veel plezier beleefd aan de Jota. Dankzij een beter roepnamenbeleid kan men passende roepletters aanvragen. De moderne Jota geeft veel mensen plezier. En het is een oktobertraditie om in de agenda te zetten.

DE MUURKRANT

En dan dit nog

Ook Jan Botterik, PA2BOT, is in memory Lane en bladert door de oude Jotafoto's. De goede oude tijd met contacten van scouts op 2 en 80 meter. Wat een tijd!

Met de blik op de Jota hopen we herinneringen op te halen, en naar te hopen raken sommigen weer geïnspireerd om wat te doen.

Nog de zeperd van deze tijd, een aantal jaren geleden wilden een aantal amateurs een test velddag houden. Dit gebeurde op een sportveld. Er waren niet zoveel weekenden dat dit beschikbaar was, maar wel eentje in oktober. Na de zaak opgebouwd te hebben kwam men tot een verschrikkelijke ontdekking: er was de CQ-WWW SSB contest gaande, ethervervuiling op een bedenkelijk niveau.

Dat werd snel ombouwen naar een WARC-banden station. En zo werd het toch nog geslaagd.

Nou, dit was het weer, we wensen iedereen weer een fijne november en tot schrijvens.

De volgende telex Muurkrant zal verschijnen eind november 2021

